

DECIZIA NR. 296

Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, Biroul de Soluționare a Contestațiilor a fost sesizată de către Direcția Controlului Fiscal Brașov, privind soluționarea contestației depusa de SC X.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov în raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere privind virarea la bugetul statului a sumei X reprezentând impozit pe dividende, majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende, penalități aferente impozitului pe dividende, penalități stopaj la sursa aferente impozitului pe dividende.

Contestația este depusa în termenul legal prevăzut de art. 177 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.175,176 și 177 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC X.

I. SC X formulează contestație împotriva raportului de inspecție fiscală și Deciziei de impunere prin care organul fiscal a stabilit de plată către bugetul statului suma X reprezentând impozit pe dividende, majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende, penalități aferente impozitului pe dividende, penalități stopaj la sursa aferente impozitului pe dividende.

Petenta susține că nu a calculat impozitul pe dividendele propuse să fie distribuite către societatea nerezidentă cu sediul în Cipru întrucât atunci când prevederile unui act normativ autohton sunt contrare unei convenții încheiate cu un stat, primează precizările din convenție.

Petenta invocă prevederile art.2, art.7, art.8 și art.10 din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere și susține că pentru societatea nerezidentă cu sediul în Cipru nu se poate percepe niciun impozit pe dividende întrucât dividendele din România reprezintă un beneficiu al societății.

Contestatoarea a prezentat la dosarul cauzei copia certificatului de rezidență fiscală emis de către Ministerul de Finanțe- Departamentul Impozit pe Venit din Limassol Republica Cipru.

Petenta susține că în data de 06.07.2004 asociații societății au hotărât schimbarea destinației profitului pe anii 2002 și 2003 respectiv trecerea acestor sume la fondul de dezvoltare. Precizează faptul că SC X nu este cotate la bursă iar Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale și Legea nr.161/2003 nu prevăd nicio restricție de modificare a destinației profitului nedistribuit.

Petenta susține că organul fiscal a aplicat prevederile OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu alte state care este abrogat prin H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Fata de cele prezentate petenta solicită admiterea contestației pentru suma X reprezentând impozit pe dividende pe anul 2002, majorări de întârziere aferente impozitului

pe dividende, penalități aferente impozitului pe dividende, penalitati stopaj la sursa aferente impozitului pe dividende si anulara actului administrativ fiscal prin care s-a calculat suplimentar suma de mai sus.

II. In raportul de inspectie fiscala si Decizia de impunere, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Controlului Fiscal Brasov a stabilit impozit pe dividende aferente dividendelor brute repartizate in anul 2002 Societatii din Cipru.

Impozitul pe dividende a fost stabilit conform art.2 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Conventiei dintre guvernul Republicii Socialiste România si guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri si prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit si pe avere si pct.3 si 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizarilor referitoare la aplicarea conventiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, incheiate de Romania cu alte state.

Pentru neachitarea impozitului pe dividende in termenul legal organul fiscal a calculat dobanzi si majorari de intarziere, penalitati si penaliati stopaj la sursa potrivit prevederilor art.14-17 din O.G. nr.61/2002 privind creantele bugetare si art.115, art.120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

III. Luând în considerare constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusa verificării se rețin următoarele:

1.Referitor la impozitul pe dividende stabilit suplimentar de organul fiscal prin Decizia de impunere, asupra dividendelor repartizate Societatii din Cipru in anul 2002, precizam:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Brașov este dacă SC X datorează bugetului de stat impozitul pe dividende stabilit asupra dividendelor repartizate Societatii din Cipru in anul 2002.

In fapt, SC X in anul 2002 a repartizat profitul net in intregime la dividende, astfel:
-98% catre societatea din Cipru
- 2% catre persoana fizica

Impozitul pe dividendele constituite catre PF a fost achitat de catre societate cu ordin de plata, urmare a Notei de constatare intocmita de comisarii Garzii financiare Brasov.

Prin raportul de inspectie fiscala se precizeaza faptul ca prin Nota de constatare comisarii Garzii Financiare Brasov au constituit impozit pe dividende si asupra dividendelor repartizate in anul 2002 persoanei juridice din Cipru.

Organele fiscale din cadrul D.C.F. Brasov, prin Raportul de inspectie fiscala si Decizia de impunere au stabilit ca datorat bugetului de stat impozitul pe dividende potrivit prevederilor art.2 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Conventiei dintre guvernul Republicii Socialiste România si guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri si prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit si pe avere si pct.3 si 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizarilor referitoare la aplicarea conventiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, incheiate de Romania cu alte state.

In contestatia formulata petenta sustine ca nu a calculat impozitul pe dividendele propuse a fi distribuite catre persoana juridica nerezidenta cu sediul in Cipru intrucat dividendele din Romania reprezinta un beneficiu al societatii din Cipru, invocand in sustinere prevederile art.7 si 8 din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Conventiei dintre Guvernul Republicii Socialiste România si Guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri

si prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit si pe avere si totodata sustine ca in data de 06.07.2004 asociatii societatii au hotarat schimbarea destinatiei profitului pe anii 2002 si 2003 respectiv trecerea acestor sume la fondul de dezvoltare.

In drept, pentru cazul in speta sunt aplicabile prevederile art.2 si 3 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende, care precizeaza:

"ART. 2

Dividendele sunt supuse impozitării, prin reținere la sursă, cu o cotă de 10% din suma acestora.

ART. 3

Obligativitatea calculării, reținerii și vărsării impozitului pe dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați.

În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociațiilor, după caz, până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la 31 decembrie a anului respectiv."

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus enuntate rezulta ca in cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost platite actionarilor sau asociatilor , dupa caz pana la sfarsitul anului in care s-a aprobat bilantul contabil, termenul de plata al impozitului pe dividende este pana la 31 decembrie a anului respectiv.

Din raportul de inspectie fiscala s-a retinut faptul ca asociatul majoritar este persoana juridica rezidenta in Cipru si petenta a prezentat in timpul controlului si la dosarul cauzei certificatul de rezidenta fiscala emis de catre Ministerul de Finante- Departamentul Impozit pe Venit din Limassol Republica Cipru din care rezulta ca societatea mai sus amintita este rezidenta in Republica Cipru de la data inmatricularii sale, drept pentru care îi sunt aplicabile prevederile conventiei de evitare a dublei impunerii incheiata de Romania cu Cipru.

Pentru cazul in speta, art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Conventiei dintre guvernul Republicii Socialiste România si guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impunerii si prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit si pe avere coroborat cu pct.3 si 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizarilor referitoare la aplicarea conventiilor sau acordurilor de evitare a dublei impunerii, incheiate de Romania cu alte state, precizeaza:

-art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982

"2. Totuși, aceste dividende pot fi impuse și în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației aceluși stat, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la sută din suma brută a dividendelor."

-pct.3 si 4 din OMFP nr.635/2002

"3. Prevederea paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe", redată prin sintagma: "Totuși, aceste dividende, dobânzi, comisioane, redevențe sunt de asemenea impozabile în statul din care provin asemenea venituri cu o cotă prevăzută în mod expres prin convenție", nu este anulată de paragraful 1 al aceluiași articol, care prevede că veniturile respective plătite unui rezident al statului cu care România are încheiată convenție se impun în statul său de rezidență.

Dispozițiile paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" statuează dreptul statului de sursă, respectiv al statului român, de a încasa impozitul pentru veniturile menționate, realizate din România de persoanele rezidente ale statelor partenere, însă la nivelul prevăzut de convenții, nivel care, de regulă, este mai redus

decât cel stabilit prin Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 sau prin legislația care reglementează impunerea unor asemenea venituri realizate de persoane fizice sau persoane juridice române.

Dispozițiile paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" nu conduc la dubla impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul reținut în România, în conformitate cu prevederile convenției, tocmai prin conectarea prevederilor paragrafelor 1 și 2, prevederi legislative care justifică însăși rațiunea convenției bilaterale.

4. Persoana rezidentă a celuilalt stat contractant, care a realizat venituri din dividende, dobânzi, comisioane, redevențe, trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritățile statului său de rezidență."

Având în vedere prevederile art. art.2 și 3 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere rezulta în mod clar ca societatea contestatoare avea obligația de a impozita prin reținere la sursa cu o cota de 10% dividendele distribuite în anul 2002 asociatului persoana juridica nerezidenta și de a vira impozitul reținut până la data de 31 decembrie a anului 2003 .

În consecință, măsura organelor de control de a stabili în sarcina petentei ca datorata suma X cu titlu de impozit pe dividende persoanelor nerezidente este legală.

În speta a fost solicitat punctul de vedere al Ministerului Finanțelor Publice.

Urmare adreselor noastre, Ministerul Finanțelor Publice -Direcția Generală Legislație Impozite Directe, precizează următoarele:

"Alin.2 al art.10 "Dividende" din Convenția de evitare a dublei impuneri între România și Cipru precizează: ". *Totuși, aceste dividende pot fi impuse și în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației aceluși stat, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la sută din suma brută a dividendelor.*"

Având în vedere cele menționate mai sus, rezulta în mod clar și fără echivoc ca prin convențiile de evitare a dublei impuneri se da dreptul de a impune la sursa aceste venituri, respectiv în România, iar pentru evitarea dublei impuneri beneficiarului de venit i se acordă credit fiscal în țara sa de rezidență, respectiv Cipru, conform metodei de evitare a dublei impuneri prevăzute la art.25 "Evitarea dublei impuneri".

De altfel, la art.25 alin.1 lit.b)se precizează:...impozitul plătibil în România asupra beneficiilor, **venitului** sau castigurilor realizate în România va fi dedus din orice impozit plătibil în Cipru aferent unor astfel de beneficii, **venit** sau castiguri.

În consecință, afirmația contestatoarei referitoare la faptul ca dividendele se impun numai în statul de rezidență nu poate fi luată în considerare deoarece în cazul în care impunerea acestor venituri ar fi tratată din punct de vedere fiscal prin impunerea numai la rezidență, nu ar mai fi necesară încheierea convențiilor de evitare a dublei impuneri și în asemenea situație fiecare stat ar aplica legislația sa internă.

Convențiile de evitare a dublei impuneri prevăd cote (în cazul impozitelor prin reținere la sursa) sau definiții, în schimb procedurile de aplicare sunt cele stabilite de legislația internă a statului respectiv.În situația prezentată în adresă este vorba de O.G.nr.26/1995, în cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau

asociatilor , dupa caz pana la sfarsitul anului in care s-a aprobat bilantul contabil, termenul de plata al impozitului pe dividende este pana la 31 decembrie a anului respectiv.

Conventia de evitare a dublei impuneri imparte dreptul de impunere a veniturilor sau capitalului intre cele doua state semnatare, stabilind principii si norme fiscale internationale inasa aceasta se aplica intotdeauna coroborat cu legislatia interna."

Avand in vedere prevederile legale aplicabile in speta, precizarile Ministerul Finantelor Publice -Directia Generala Legislatie Impozite Directe mai sus enuntate, documentele existente la dosarul cauzei rezulta in mod clar ca societatea contestatoare avea obligatia de a impozita prin retinere la sursa cu o cota de 10% dividendele distribuite in anul 2002 asociatului persoana juridica nerezidenta si de a vira impozitul retinut pana la data de 31 decembrie a anului 2003, motiv pentru care contestatia va fi respinsa ca neintemeiata.

2.Referitor la invocarea de catre petenta a alin.(7) si (8) ale art.10 din Conventia de evitare a dublei impuneri intre Romania si Cipru precizam:

Alin.7 al articolului 10 precizeaza ca in situatia existentei unui sediu permanent sau baza fixe se aplica art.7 sau 15 din conventie in sensul ca beneficiile intreprinderii pot fi impuse in celalalt stat dar in masura in care sunt atribuibile acelu sediu permanent inasa in contestatia formulata petenta precizeaza in mod clar ca societatea din Cipru nu are un sediu permanent sau o baza fixa in Romania.

Alin.(8) al articolului 10 face referire la impozitarea companiilor nerezidente si nu la impozitarea actionarilor.

Astfel, prevederile legale invocate de petenta nu pot fi luate in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei.

3.Afirmatia petentei potrivit careia" in data de 06.07.2004 asociatii societatii au hotarat in unanimitate schimbarea destinatiei profitului nerepartizat din anii 2002 si 2003 respectiv trecerea acestor sume la fond de dezvoltate iar inspectorii fiscali nu au tinut cont de aceasta hotarare" nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat dividendele au fost distribuite pentru plata si nu au fost nedistribuite, fapt confirmat de situatiile financiare aferente anului 2002 (balante de verificare existente in copie la dosarul cauzei, bilant contabil si anexe la 31.12.2002, raportul administratorului) depuse la Administratia Finantelor Publice si Registrul Comertului conform reglementarilor legale.

Potrivit art.27 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, bilantul contabil se intocmeste in mod obligatoriu anual iar pct.135 din Regulamentul de aplicare a legii contabilitatii, aprobat prin H.G. nr.704/1993 precizeaza:

"Bilanțul este documentul contabil de sinteza prin care se prezintă activul și pasivul unității patrimoniale la încheierea exercițiului financiar, precum și în celelalte situații prevăzute de lege."

Deasemenea, pct.139 lit.f) din din Regulamentul de aplicare a legii contabilitatii, aprobat prin H.G. nr.704/1993 precizeaza:

"Anexa are ca obiective principale completarea și explicarea datelor înscrise în bilanș și contul de profit și pierderi și conține informații cu privire la situația patrimonială și financiară, rezultatele aferente exercițiului financiar încheiat, cum sunt:

f) repartizarea rezultatului exercițiului financiar;"

Totodata art.111 alin.(2) coroborat cu art.180 din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale, republicata, precizeaza:

"Art.111

(2) În afară de dezbaterea altor probleme înscrise la ordinea de zi, adunarea generală este obligată:

a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor administratorilor, ale cenzorilor sau ale auditorilor financiari, și să fixeze dividendul;"

"Art.180

(1) Administratorii sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună o copie de pe bilanțul contabil, însoțită de contul de profit și pierderi, la administrația financiară, anexând raportul lor, raportul cenzorilor și procesul-verbal al adunării generale.

(2) Un exemplar al bilanțului contabil, vizat de administrația financiară, împreună cu actele menționate la alineatul precedent, vor fi depuse la oficiul registrului comerțului.

Avand in vedere faptul ca dividendete au fost repartizate si inregistrate in contul 457 "Dividende de platit" respectiv 4572002 "Dividende de plata societatii din Cipru" si se regasesc si in balanta din 30.06.2006 iar bilantul contabil, anexele la bilant si raportul administratorului pe anul 2002 au fost depuse la administratia financiara si registrul comerțului in anul 2003 conform prevederilor legale rezulta ca obligatia de plata a dividendelor repartizate pe anul 2002 sunt certe si exigibile la data aprobarii bilantului astfel ca sustinerea contestatoarei referitoare la faptul ca data de 06.07.2004 asociatii societatii au hotarat in unanimitate schimbarea destinatiei profitului nerepartizat din anii 2002 si 2003 respectiv trecerea acestor sume la fond de dezvoltate nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat sustinerile petentei sunt eronate iar dupa repartizarea profitului si comunicarea rezultatelor financiare schimbarea destinatiei profitului nu mai este posibila.

4.Referitor la afirmatia petentei potrivit careia Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale si Legea nr.161/2002 nu prevad nicio restrictie de modificare a destinatiei profitul nedistribuit precizam:

Dupa cum am mentionat si mai sus, din documentele existente la dosarul cauzei si raportul de inspectie fiscala rezulta ca profitul net aferent anului 2002 a fost repartizat si aprobat de adunarea generala a asociatilor, astfel:

- 98% catre Cipru inregistrate in contul 4572002 "Dividende de plata"
- 2% catre PF inregistrat in contul 4572002 "Dividende de plata"

In conditiile in care profitul net al anului 2002 nu ar fi fost repartizat, acesta ar fi trebuit inregistrat in contul 117 "Rezultatul reportat". Potrivit Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii, aprobat prin H.G. nr.704/1993 cu ajutorul contul 117"Rezultatul reportat" se tine evidenta rezultatului sau partii din rezultatul exercitiului financiar precedent a carui repartizare a fost amanata de adunarea generala a actionarilor si asociatilor.

In speta, profitul net a fost repartizat de petenta in contul 457"dividende de plata" iar dividendele de plata se regasesc in soldul creditor al contului 4572002 "Dividende de plata" din balanta de verificare din 30.06.2006, existenta in copie la dosarul cauzei.

In speta sunt aplicabile prevederile art.63 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala care precizeaza:

"Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

Ca urmare, organul fiscal in mod legal a stabilit in sarcina petentei impozit pe dividende si accesorii, in conditiile in care insasi contestatoarea prin documentele de evidenta contabila recunoaste o obligatie de plata a dividendelor.

5.Referitor la sustinerea petentei conform careia organul fiscal a aplicat un act normativ autohton contrar unei conventii care primeaza in aplicare, aceasta este nefondata intrucat potrivit prevederilor art.10 alin.(2) din Conventia de evitare a dublei impuneri intre Romania si Cipru, aceste dividende sunt impuse si în statul contractant în care este rezidenta societatea platitoare de dividende, dar impozitul astfel stabilit nu poate depasi 10 la suta din suma bruta a dividendelor.

Dupa cum a precizat si Ministerul Finantelor Publice in adresa mai sus amintita conventiile de evitare a dublei impuneri prevad cote sau definitii in schimb procedurile de aplicare sunt cele stabilite de legislatia interna a statului respectiv, astfel ca afirmatia petentei nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat organul fiscal a aplicat in mod corect prevederile legale, impozitand dividendele distribuite cu cota de 10 %.

Deasemenea, este lipsit de relevanta faptul ca societatea nu este cotata la bursa, atata timp cat legislatia aplicabila privind impozitul pe dividende nu contine restrictii pentru impozitarea dividendelor in legatura cu cotarea sau necotarea unei societati la bursa.

6.In ceea ce priveste sustinerile petitionarei potrivit careia" inspectorii si-au bazat aprecierile pe prevederile OMFP 635/2002 care este abrogat prin H.G. nr.44/2004", precizam:

Analiza faptelor si stabilirea consecintelor se realizeaza potrivit principiului de drept "Tempus regit actum", judecarea faptelor se realizeaza sub imperiul legii sub care s-au consumat.OMFP 635/2002 abrogat in data de 22.01.2004 prin H.G. nr.44/2004 era in vigoare la data de 31.12.2003, data la care impozitul pe dividende a devenit exigibil.

7.Referitor la dobânzile, majorarile de intarziere si penalitățile de întârziere, **cauza supusa solutionarii este daca petenta datoreaza bugetului de stat dobanzile, majorarile de intarziere si penalitatile mai sus amintite in conditiile in care impozitul pe dividende nu a fost achitat la bugetul statului la termenul scadent.**

Dobânzile si majorarile de intarziere sunt aferente debitului stabilit suplimentar de organul de control în raportul de inspectie fiscala si sunt calculate pe perioada 01.01.2004-05.10.2006.

Acestea au fost calculate potrivit art. 115 din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedură fiscală si art.3 din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G. nr.20/2005 pentru modificarea si completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

-art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata

"(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;"

-art. 3 din Legea nr.210/2005

"Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115 din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 115

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

Referitor la penalitățile în cota de 0,5% respectiv 0,6% aferente impozitului pe venit persoane nerezidente stabilit suplimentar, menționăm că acestea au fost calculate de organul de control în conformitate cu prevederile art. 120, respectiv 121 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală și anume:

-art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2004

"(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

-art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005

"(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și majorările de întârziere precum și penalitățile de întârziere conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

8.Referitor la penalitățile în cota de 10% stabilite asupra impozitului pe dividende pe anul 2002 cu termen scadent în 31.12.2003, **cauza supusa soluționării este dacă petenta datorează penalitățile în cota de 10% în condițiile în care impozitul pe dividende nu a fost calculat și reținut de contestatoare.**

Organul fiscal a calculat penalități în cota de 10% potrivit prevederilor art.17 alin.(1) și (2) din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare care precizează:

"Nevirarea, în termen de 30 de zile de la data scadenței, a sumelor datorate cu titlu de obligații bugetare calculate și reținute la sursă atrage sancționarea cu o penalitate de 10% din aceste sume a celui obligat să facă, potrivit legii, reținerea și virarea sumelor.

Penalitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și plătitorilor de venituri realizate în România de către persoanele fizice și juridice, în cazul în care nu au reținut impozitul datorat, potrivit legii, de către aceste persoane."

Având în vedere că petenta nu a calculat și reținut la sursa impozitul pe dividende iar termenul scadent al impozitului pe dividende este 31.12.2003 și potrivit O.G. nr.61 din 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, penalitățile în cota de 10% se datorează pentru nevirarea în termen de 30 zile de la data scadenței a impozitului calculat și reținut iar O.G. nr.61/2002 a fost abrogată prin art.200 lit.c) din O.G. nr.92/2004 privind Codul de procedură

fiscala urmeaza a se admite contestatia pentru suma reprezentand penalitati in cota de 10% stabilite asupra impozitului pe dividende.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.2 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Conventiei dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere și pct.3 și 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizarilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu alte state, art. 115 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală și art.3 din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G. nr.20/2005 pentru modificarea și completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.186 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestației formulate de SC X înregistrată la D.G.F.P. Brașov, pentru suma X reprezentand impozit pe dividende, dobanzi și majorări de întârziere, penalități de întârziere.

2.Admiterea contestatiei pentru suma Y reprezentand penalitati in cota de 10% prin stopaj la sursa.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.